

Sällheten.

Alla Polacca.

Åhlström.

Me-nar du min bror, att den är säll, Som i sin hand hvälfver

hundra ri---kens ö---den? Somnar han i lugn hvar-en--da qväll? Och

drömmer han ej upp-ror el---ler dö-den. Nej, J Po-ten--ta--ter,

Ritard.

U--ti al--la sta-ter Af er magt och ä-ra Jäf-vas ej min lä-ra:

a tempo

Säll är den som har en full po---kal Och no--ta--be--ne för-

mågan att den töm-ma! Med dess ångor flyg-ta lif--vets qual, Och

i dess drop-par lif-vets nö---jen strömma.

Fråga hjälten uppå stridens fält,
Hvad sällhet följer den blodiga mandaten?
Är han säll, för det han bor i tält
Och afklä'r men'skan hos sig — för sol-
daten?

Alla Hannibaler
Äro Cannibaler:
Hvilken grufflig ära!
Bättre är min lära:

Säll är den, som har en full pokal &c.

Guldet tror du är all sällhets mål —
Men vet du väl: i de Lydiska annaler
Står, att kung Cræsus steg på bål
Och brände sig med sina kapitaler.
Ingen stunds bekymmer
För de rika rymmer;
Låt dem guldet prisa —
Jag blir vid min visa:

Säll är den, som har en full pokal &c.

Se, Apollo manar skalden opp,
Och skalden lyder — han skrifver och
han magrar,

Blir beryktad, får en nervsjuk kropp,
Och dör med afund, fattigdom och
lagrar.

Den erfarenheten
Af lycksaligheten
Är väl värd att äga! —
Nej, jag må väl säga:

Säll är den, som har en full pokal &c.

Hvi skall magtens solsken lysa mig?
Jag genom ånger vill skåda lifvets
dager.

Omkring hjessan rankan flätar sig,
Hvad aktar jag den bleka, torra lager!

Litet guld till bålar,
Några rim till skålar
Har jag sjelf — och önskar
Blott att drufvan grönskar;

Ty lycksalig den som sin pokal
Kan utan fruktan och utan afund
tömma!

Med dess ångor flykta lifvets qual,
Och i dessa droppar lifvets nöjen
strömma.